

Birken

Frank Colding 2018

♩=72 D G D G Bm Em A A⁷
Med de ba-re hvi-de gre-ne vif-ter bir-ken ko-ket, før hun væl-der en fon-tæ ne ly-se-

4 D Bm A F[#]m G Em F[#]m D
grønt fra sin pa - let. Hun har schwung i pen - sel - strø - get, knop - per

6 Bm A Bm Em G F[#]m D Bm C[#]m(b⁵) A⁷ D A⁷ D
bris-ter i kor, snart er hun i for-års-tø-jet på en vink fra Mo-der Jord.

1. Med de bare, hvide grene
vifter birken koket,
før hun vælder en fontæne
lysegrønt fra sin palet.
Hun har schwung i penselstrøget,
knopper brister i kor,
snart er hun i forårstøjet
på et vink fra Moder Jord.

2. Alle bladene i kjolen
giver lyset kulør,
friske farver under solen
fra vor modekreatør.
Hun er yndig, hendes skørter
er som fineste taft,
danner bølger når hun flirter
i sin dans med vindens kraft.

3. Og hun tænder stormens fakkelt
på behændig manér,
snører ham om hver en rakkelt,
denne pollenkavalér.
Og han danser ud af vrimlen
med sin hermafrodit,
som han løfter ind i himlen,
op blandt stjerner milevidt.

4. Solen skinner, lykken regner
på det nyskabte blad.
De kanaler dråber tegner
synger sange udenad.
Hendes frø får saft fra roden,
muldens nærende bord.
Vinden drager vidt om kloden.
Hun er birk. Og hun er mor.

Frank Colding 22. april 2015